

BADANIA PROWENIENCYJNE W MUZEUM NARODOWYM W GDAŃSKU. PROJEKT BUDOWY STRONY INTERNETOWEJ *STRATY.MNG.GDA.PL* I UDOSTĘPNIENIE ŹRÓDEŁ ONLINE

WERONIKA GROCHOWSKA, SYLWIA PARAIS

Strona internetowa *straty.mng.gda.pl* dedykowana badaniom strat wojennych dawnego Muzeum Miejskiego i Muzeum Rzemiosł Artystycznych w Gdańsku

Badania proveniencyjne, w tym badania nad stratami wojennymi, należą obecnie do jednych z najczęściej podejmowanych przez muzea działań. Nierzadko stanowią one ogromne wyzwanie dla instytucji, które, co widać szczególnie na gruncie polskim, muszą zmierzyć się z rozproszonym bądź też wybrakowanym materiałem źródłowym. Prowadzenie tego typu badań, choć śmiało można porównać z pracą detektywistyczną, w rzeczywistości nie jest tak efektowne, jak śledztwa znane z filmów czy seriali. Badania są niezwykle czasochłonne, a sam proces wiąże się przede wszystkim z godzinami spędzonymi w archiwach i bibliotekach. Dopiero po latach prowadzonych badań muzea mogą pochwalić się ich wynikami. Tego typu badania od lat prowadzone są również w Muzeum Narodowym w Gdańsku, które od końca 2020 r. planuje rozpocząć udostępnianie wyników swoich badań na stworzonej w tym celu stronie internetowej *straty.mng.gda.pl*, która będzie również dostępna z poziomu strony internetowej Muzeum Narodowego w Gdańsku *mng.gda.pl*.

Wśród informacji o charakterze popularno-naukowym, dotyczącym historii muzeum, jego kolekcji i strat wojennych, planowane jest sukcesywne publikowanie opracowań źródeł dotyczących przedwojennych zbiorów. W 2020 r. jako pierwszy, w formie w pełni przeszukiwalnej bazy danych, opublikowany zostanie spis negatywów

dawnego Muzeum Miejskiego – źródło dotąd wykorzystywane w badaniach wyrywkowo, a dostarczające niezwykle cennych informacji o zbiorach muzeum, w tym o dziełach obecnie uznawanych za zaginione, jak i o samej działalności instytucji.

W ciągu kilku lat od zakończenia II wojny światowej, w celu oszacowania strat, sporządzono w muzeum listy obiektów uznanych za utracone. Były to jednak pisma raczej o charakterze urzędowym, robione w pośpiechu, niepełne, a nie naukowe opracowania. Pierwsze opracowania strat wojennych Muzeum opublikowało w latach 2000–2007¹. Na ówczesne możliwości w zasadzie wyczerpywały one temat. Obecnie, dzięki łatwiejszemu dostępowi do publikacji przedwojennych, a przede wszystkim do zasobów archiwów krajowych i zagranicznych, wcześniej zwyczajnie nieosiągalnych lub nie udostępnianych badaczom z Polski, istnieje możliwość zweryfikowania i uzupełnienia informacji opublikowanych ponad dekadę temu. Dzięki dostępowi do wcześniej niewykorzystanych materiałów można było również powrócić do tych źródeł, które nadal znajdują się w Gdańsku, jednak wcześniejszy stan wiedzy nie dawał możliwości ich pełnego rozpoznania. Takim źródłem jest zachowany przedwojenny spis negatywów, obecnie przechowywany w Archiwum Państwowym w Gdańsku, prowadzony w gdańskim Muzeum Miejskim w latach 1922–1944².

Spis negatywów z początku nie sprawiał wrażenia źródła, które wymagałoby, czy może wręcz zasługiwałoby na aż tak kompleksowe opracowanie. Dotychczas niewykorzystywane lub wykorzystywane jedynie wybiórczo (to znaczy wyłącznie w kontekście pojedynczych dzieł, dostarczało co prawda pewnych informacji, czasem uzupełniało te już posiadane o z pozoru nieistotne szczegóły), przez swoją objętość – 10 tysięcy kolejnych numerów negatywów wraz z krótkim opisem, informacją o dacie wykonania zdjęcia oraz przynależności do kolekcji – nie pozwalało na uchwycenie rzeczywistego ogromu i wagi danych w nim zawartych.

Niesamowity potencjał źródła dla dalszych badań nad stratami wojennymi, czy szerzej nad proveniencją zbiorów, został zauważony w 2016 r., po zrealizowanym w 2015 r. przez Muzeum Narodowe w Gdańsku, jeszcze w ramach Programu Wieloletniego Kultura+, projekcie digitalizacji zbiorów³. Zdigitalizowano wówczas tysiąc przedwojennych szklanych negatywów zachowanych w MNG, stanowiących spuściznę po działalności Muzeum Miejskiego, wcześniej również wykorzystywanych do badań wybiórczo. Materiał ikonograficzny, jaki dostarczały negatywy okazał się niezwykle pomocy przy badaniach nad stratami wojennymi instytucji, dlatego też, gdy MKiDN

1 Publikacje dotyczące strat wojennych Muzeum Narodowego w Gdańsku omówiła Magdalena Podgórzach w artykule *Badanie strat wojennych w Muzeum Narodowym w Gdańsku – komunikat*, „Gdańskie Studia Muzealne. Seria Nova” 2019, nr 1(11), s. 114–119.

2 Choć najwcześniejsza data, jaka pojawia się w inwentarzu szklanych negatywów to rok 1915, po analizie poszczególnych wpisów stwierdzono, że spis zaczął być regularnie prowadzony i uzupełniany o wcześniej wykonane zdjęcia dopiero od 1922 roku. Archiwum Państwowe w Gdańsku, sygn. 1384/60, Platten-Verzeichnis, 1919–1941.

3 Program Wieloletni Kultura+ 2015, *Projekt digitalizacji zbiorów MNG – szklane negatywy*.

uruchomiło program *Badanie polskich strat wojennych*, w 2017 r. w pierwszej kolejności zdigitalizowano pozostałe siedemset zachowanych szklanych negatywów. Przy okazji tego samego naboru MNG opublikowało wyniki badań Heleny Kowalskiej dotyczące strat wojennych w dziedzinie malarstwa, gdzie po raz pierwszy jako źródło wykorzystany został na szerszą skalę spis negatywów⁴. Materiał pozyskany poprzez projekty digitalizacji szklanych negatywów i, dzięki publikacji Kowalskiej, udowodniony szeroki zakres przydatności spisu negatywów dla dalszych badań nad stratami wojennymi, tylko utwierdziły zespół w słuszności podjętej decyzji o konieczności kompleksowego opracowania tego źródła.

Złożenie wniosku o dofinansowanie wspomnianego przedsięwzięcia poprzedziły dyskusje na temat najlepszej formy, w jakiej Muzeum mogłoby udostępnić tego typu źródło. Decyzja o rezygnacji z tradycyjnej, papierowej formy publikacji podjęta została bardzo szybko. Zgodnie stwierdzono, że tak obszerne źródło nie będzie czytelne, ewentualnie przyciągnie specjalistów, a i w ich przypadku założenie, że będą oni na tyle wytrwali, aby w pełni przestudiować dziesięć tysięcy lakonicznych

Jeden ze szklanych negatywów zdigitalizowanych przez MNG w ramach programu *Badanie polskich strat wojennych*

wpisów, zdawało się być zbyt optymistycznym. Zdecydowano się na przygotowanie opracowania w formie elektronicznej, która pozwoli w kolejnych latach na opublikowanie źródła w Internecie, nie jako tekst ciągły, ale bazę danych z możliwie jak najbardziej rozbudowaną wyszukiwarką, pozwalającą na przeszukanie całego spisu negatywów pod kątem potrzebnych informacji. Jednocześnie uznano, że dla odbiorców zainteresowanych tematyką przedwojennych kolekcji muzealnych, a nie zajmujących się tym zagadnieniem naukowo, forma interaktywna spisu wzbogaconego o materiał ikonograficzny, będzie zdecydowanie bardziej interesująca. Dzięki tym ustaleniom już na tak wczesnym etapie, z myślą o publikacji w przyszłości w Internecie opracowanych materiałów, możliwe było rozpoczęcie prac.

Do opracowania spisu negatywów przystąpiono w 2019 r. w ramach projektu *Badanie strat wojennych MNG – kwerendy krajowe wraz z opracowaniem*. Ze względu na bardzo dużą różnorodność odnotowanych w spisie sfotografowanych dzieł, zdecydowano się na udział w projekcie zespołu składającego się z jedenastu badaczy,

4 Helena Kowalska, *Straty wojenne Muzeum Miejskiego (Stadtmuseum) w Gdańsku*, Seria Nowa, t. 1, Malarstwo, Gdańsk 2017.

pracowników MNG. W projekcie wzięli udział historycy sztuki – głównie opiekunowie poszczególnych pracowni z Oddziału Sztuki Dawnej, ale również pracownicy innych działów – historycy, archeolodzy, etnolodzy, filolodzy klasyczni.

W międzyczasie, dzięki prowadzonym równolegle w latach 2018–2019 projektom, również w ramach programu MKiDN *Badanie polskich strat wojennych*, polegających na przeprowadzeniu kwerend w archiwach i bibliotekach w Berlinie i Marburgu, a później zgromadzeniu przydatnych materiałów archiwalnych z tych instytucji, na różnych etapach opracowania spisu negatywów możliwe było uzupełnianie na bieżąco danych na podstawie wcześniej niewykorzystanych źródeł z niemieckich instytucji. W kontekście szklanych negatywów i ich spisu szczególnie cenny okazał się notatnik prowadzony w latach 1934–1939 przez Willego Drosta, ówczesnego pracownika a później dyrektora Muzeum Miejskiego w Gdańsku, przechowywany w Instytucie Herdera w Marburgu i jak dotąd nigdy nie wykorzystany w badaniach nad przedwojenną działalnością muzeum i wykonywaną w ramach tej działalności dokumentacją fotograficzną. Drost we wspomnianym okresie pełnił również funkcję miejskiego konserwatora zabytków i to właśnie w ramach działań konserwatora prowadził dziennik, gdzie umieszczał krótkie sprawozdania z każdego tygodnia pracy. Dzięki tym zapiskom wiadomo, jak wyglądała codzienna praca nad wykonywanymi przez pracowników Muzeum Miejskiego fotografiami, zachowanymi częściowo na wspomnianych już szklanych negatywach, a częściowo w formie odbitek fotograficznych przechowywanych głównie w Instytucie Herdera w Marburgu, a w niewielkiej liczbie również w Muzeum Narodowym w Gdańsku. Co najważniejsze, w notatniku pojawiają się dokładne listy dzieł sztuki fotografowanych w ramach prowadzonej przez Drosta inwentaryzacji gdańskich kościołów, wraz z informacją o numerach szklanych negatywów, na których uwieczniono poszczególne dzieła. Dzięki tym zapiskom okazało się, czego wcześniej nikt nie był w stanie stwierdzić, że numery zdjęć wykonywanych w ramach inwentaryzacji i „działań konserwatorskich” w samym sposobie zapisu różnią się na tyle od muzealnych negatywów, zewidencjonowanych w spisie negatywów, że z łatwością spośród zachowanych w MNG szklanych płytek można wyodrębnić dwa oddzielne zbiory fotografii – muzealny i konserwatorski, które choć ewidencjonowane oddzielnie, gromadzono na terenie jednej instytucji. Wydzielenie szklanych negatywów należących dawniej do zbiorów fotograficznych konserwatora miejskiego jednoznacznie wyjaśniło pochodzenie tych negatywów, których numerów brakowało w spisie negatywów, co z kolei pozwoliło na wyłączenie z badań nad opracowywanym źródłem kilkuset negatywów, jako materiał ikonograficzny z tym spisem bezpośrednio nie powiązany⁵.

5 Więcej informacji o notatniku Willego Drosta: Weronika Grochowska, *Der Denkmalpfleger für Werke der Bildenden Kunst in Danzig. Dienstbuch für die Inventarisierung*. Notatnik Willego Drosta jako jedno ze źródeł do badań nad przedwojenną *dokumentacją fotograficzną zachowaną w Muzeum Narodowym w Gdańsku*, „Gdańskie Studia Muzealne. Seria Nova” 2019, nr 1(11), s. 106–113.

Badania związane ze szklanymi negatywami i dodatkowe dane, pozyskane na ich temat dzięki kwerendom zagranicznym, były niezwykle pomocne przy opracowywaniu spisu negatywów. Najbardziej jednak cenna była specjalistyczna wiedza na temat poszczególnych kolekcji muzealnych pracowników MNG biorących udział w projekcie. Bez niej rozpoznanie tak wielu dzieł i wnętrz budynków uwiecznionych na fotografiach oraz przypisanie, często lakonicznie opisanych w spisie negatywów dzieł do konkretnych obiektów, zarówno uznawanych za straty, jak i nadal znajdujących się w zbiorach, byłoby zwyczajnie niemożliwe. Połączenie tej wiedzy z uporządkowanym materiałem ikonograficznym i nowymi ustaleniami dotyczącymi działalności dawnego Muzeum Miejskiego, pozwoliło na podjęcie się tego trudnego przedsięwzięcia. W efekcie wzmożonej kilkumiesięcznej pracy jedenastu osób powstało niezwykle cenne opracowanie, którego analiza pozwoliła na wyciągnięcie zupełnie nowych, często wręcz zaskakujących wniosków, dotyczących samych zbiorów, jak i różnych sfer działalności muzeum, które wcześniej przy analizie dotychczas opracowanych źródeł nie były uchwytnie⁶.

Znaczenie danych zawartych w spisie negatywów dla dalszych badań nad stratami MNG pokazały choćby wystąpienia pracowników tej instytucji podczas zorganizowanej przez MNG w czerwcu tego roku ogólnopolskiej konferencji naukowej *Kolekcje: kształtowanie, historia, dziedzictwo utracone*, w trakcie których źródło to przywoływane było wielokrotnie⁷. Spis pozwolił na identyfikację dzieł wcześniej nie rozpoznanych, uwiecznionych na zachowanych szklanych negatywach, na ustalenie, kiedy poszczególne obiekty były fotografowane i w jakich przestrzeniach znajdowały się w czasie sporządzania dla nich dokumentacji wizualnej, a wielu przypadkach pozwolił również na uzupełnienie dla sporej liczby dzieł informacji na temat ich przedwojennych numerów inwentarzowych, nie odnotowanych w innych dostępnych źródłach. Opracowanie spisu w formie elektronicznej – jako rozbudowana tabela, nie nadawało się jednak do rozpowszechnienia. Jego publikację w sposób przystępny dla każdego zainteresowanego umożliwi natomiast budowana w ramach tegorocznego projektu strona internetowa.

Powstanie strony internetowej, w celu udostępnienia dotychczasowych wyników badań, jest najlepszym rozwiązaniem, umożliwiającym dotarcie z opracowanym materiałem nie tylko do wąskiego grona uczonych zajmujących się losami dzieł sztuki w Gdańsku, lecz także do szerszego grona odbiorców niezwiązanych ze środowiskiem muzealnym.

6 Więcej na temat działalności pracowni fotograficznej: Weronika Grochowska, Sylwia Parais, *Dokumentacja fotograficzna gdańskiego Muzeum Miejskiego. Zachowane źródła archiwalne*, w: *Teraźniejszość przeszłości. Gdańskie muzealnictwo i historiografia do 1945 roku*, Muzeum Gdańska [tom pokonferencyjny w druku].

7 Więcej o konferencji: Magdalena Mielnik, *Ogólnopolska konferencja naukowa Kolekcje: kształtowanie, historia, dziedzictwo utracone, Muzeum Narodowe w Gdańsku, 15–20 czerwca 2020 roku*, „Cenne, Bezcenne/ Utracone” 2020, publikacja online: <http://cennebezcenne.pl/wp-content/uploads/2020/07/2020-1-2-MIELNIK.pdf>.

Muzeum
Narodowe
w Gdańsku

Wyszukaj dzieła według nazwy

Przeglądaj pełen spis

Przeglądaj wszystkie zachowane neg

Numer negatywu	Artyści	Tytuł negatywu
6475		obraz "Głowa kobieca"
6476		obraz "Garńki i butelki"
6477		obraz "Arlekin"
6478	Corinth, Lovis (1858-1925)	obraz "Prezydent Rzeszy"
6479	Hoelzel, Adolf (1853-1934)	obraz "Sztormowa pogoda"
6480	Liebermann, Max (1847-1935)	obraz "Uroczystość panieńska"
6481	Liebermann, Max (1847-1935)	obraz "Nabożeństwo misyjne w Hali bukowej w Kōsen."
6482		obraz "Zarośnięty dom"
6483		obraz "Poranek nad Niekłosem"
6484		obraz "Barykada"
6485		obraz "Pejzaż Campanii"

Negatyw nr 6481

Fotografia:

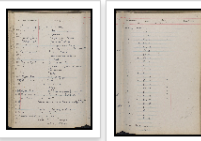

negatyw nr 6481

Zródło: Muzeum Narodowe w Gdańsku

Licencja: CC BY 4.0

Strony spisu negatywów:

Spis negatywów, sygn. APGd 1384/60

Zródło: Archiwum Państwowe w Gdańsku

Licencja: CC BY 4.0

Tytuł negatywu:
obraz "Nabożeństwo misyjne w Hali bukowej w Kōsen."

Autor zdjęcia:
Muzeum

Data wykonania zdjęcia:
1930

Format negatywu:
8,5x10

Numery stron w spisie negatywów:
s. 450-451

Przynależność negatywu do kolekcji:
Fototeka Muzeum Miejskiego w Gdańsku

Obecny status negatywu:
negatyw zachował się

Obecny numer negatywu:
MNG/GGF/207/FG/180

Obecny status odbitki fotograficznej w Muzeum Narodowym w Gdańsku:
odbitka nie zachowała się

Obecny status odbitki fotograficznej w Instytucie Herdera w Marburgu:
odbitka nie zachowała się

Artysta:
Liebermann, Max (1847-1935)
[Rozwiń szczegóły](#)

Artysta (transkrypcja):
Liebermann, Max

Muzeum

1930

8,5x10

Zobacz

Muzeum

1930

8,5x10

Zobacz

Przykładowa karta negatywu ze szczegółowymi informacjami z inwentarza szklanych negatywów wraz z ich opracowaniem

oraz materiał ikonograficzny, opracowano również teksty popularyzatorskie na stronę internetową. W tegorocznym projekcie, poza publikacją samego inwentarza szklanych negatywów, przewidziano również udostępnienie zachowanej w MNG przedwojennej dokumentacji fotograficznej dawnego Muzeum Miejskiego w Gdańsku, która częściowo zawiera wizerunki dzieł należących do przedwojennej kolekcji Muzeum Miejskiego w Gdańsku. Zachowane szklane negatywy, zdigitalizowane w poprzednich latach, zostaną połączone z odpowiednimi wpisami w inwentarzu szklanych negatywów, co pozwoli na przeglądanie zachowanych zdjęć wraz z bezpośrednim wglądem do informacji na ich temat.

Część fotografowanych przez pracowników Muzeum Miejskiego i opisanych później w inwentarzu szklanych negatywów dzieł to prace artystów, które muzeum posiadało w swoich zbiorach. Znajdują się tam również reprodukcje prac artystów, których dzieła nigdy nie znalazły się w gdańskiej kolekcji. Aby udostępniany materiał nie wprowadzał użytkowników w błąd, zdecydowano się na wzbogacenie spisu negatywów o krótki komentarz przy nazwiskach artystów wymienionych w inwentarzu negatywów, i przedstawienie ich sylwetek w kontekście gdańskiej kolekcji muzealnej.

Muzeum
Narodowe
w Gdańsku

Wyszukaj dzieła według nazwy

Przeglądaj pełen spis

Przeglądaj wszystkie zachowane neg

Numer negatywu	Artyści	Tytuł negatywu
6475		obraz "Głowa kobieca"
6476		obraz "Garnki i butelki"
6477		obraz "Arlekin"
6478	Corinth, Lovis (1858-1925)	obraz "Prezydent Rzeszy"
6479	Hoelzel, Adolf (1853-1934)	obraz "Sztormowa pogoda"
6480	Liebermann, Max (1847-1935)	obraz "Uroczystość parowania"
6481	Liebermann, Max (1847-1935)	obraz "Nabożeństwo miłośników Kosen"
6482		obraz "Zarośnięty dom"
6483		obraz "Poranek nad Nikiem"
6484		obraz "Barykada"
6485		obraz "Pejzaz Campanii"

Negatyw nr 6481

Numery stron w spisie negatywów:
s. 450-451

Przynależność negatywu do kolekcji:
Fototeka Muzeum Miejskiego w Gdańsku

Obecny status negatywu:
negatyw zachował się

Obecny numer negatywu:
MING/GGF/207/FG/180

Obecny status odbitki fotograficznej w Muzeum Narodowym w Gdańsku:
odbitka nie zachowała się

Obecny status odbitki fotograficznej w Instytucie Hardera w Marburgu:
odbitka nie zachowała się

Artysta:
Liebermann, Max (1847-1935)

[Zwiń szczegóły](#)

Dziedzina: malarstwo/grafika

Komentarz: niemiecki malarz, grafik, ilustrator, współzałożyciel Secesji Berlińskiej, jeden z czołowych przedstawicieli niemieckiego impresjonizmu. Od roku 1908 do lat czterdziestych Muzeum sukcesywnie gromadziło prace tego artysty. Jego praca była jedną z pierwszych prac impresjonistów zakupionych do zbiorów Muzeum Miejskiego w Gdańsku. W obecnych zbiorach zachowało się piętnaście rycin oraz dwa rysunki Maxa Liebermanna.

VIAF ID: 32004695

Więcej informacji: [Przejdź do indeksu](#)

Artysta (transkrypcja):
Liebermann, Max

Muzeum	1930	8,5x10	Zobacz
Muzeum	1930	8,5x10	Zobacz

Przykładowa karta negatywu ze szczegółowymi informacjami z inwentarza szklanych negatywów wraz z dodatkowym komentarzem dotyczącym danego artysty w kontekście przedwojennej kolekcji muzeum

W ramach projektu przewidziano opracowanie i opublikowanie na powstającej stronie internetowej tekstów popularyzatorskich, przybliżających tematy związane z przedwojennym muzeum, jego historią, kolekcją i pracownikami, prowadzonymi przez Muzeum Narodowe w Gdańsku badaniami proveniencyjnymi, w tym badaniami nad stratami wojennymi oraz dostępnymi materiałami archiwalnymi związanymi z instytucją. Na stronie znajdują się też informacje na temat zrealizowanych projektów dotyczących badania strat wojennych oraz bibliografia publikacji dotyczących tego typu badań, których autorami są byli i obecni pracownicy Muzeum Narodowego w Gdańsku. W ramach tegorocznego projektu teksty popularyzatorskie zostaną także udostępnione w angielskiej wersji językowej.

Jak już wspomniano, zadania, które Muzeum Narodowe w Gdańsku realizuje w trakcie trwającego projektu, stanowią początek procesu udostępniania wyników dotychczas przeprowadzonych badań dotyczących strat wojennych Muzeum Miejskiego w Gdańsku. Strona będzie wzbogacana o kolejne materiały, które mogą okazać się nieocenione przy prowadzeniu szeroko rozumianych badań proveniencyjnych. Sukcesywnie będą na niej publikowane opracowania kolejnych źródeł, m.in. przedwojennych inwentarzy, zachowanych w Archiwum Muzeum Narodowego w Gdańsku lub Archiwum Państwowym w Gdańsku. Ponadto planowane jest w przyszłości

udostępnienie pozostałych archiwalnych materiałów ikonograficznych, do których należą przedwojenne odbitki oraz błony fotograficzne. Zadaniem powstającej strony będzie przede wszystkim zebranie, udostępnienie i rozpowszechnienie dotychczas zgromadzonej wiedzy na temat utraconych w wyniku działań II wojny światowej, gdańskich zbiorów sztuki i rzemiosła artystycznego. Portal ma służyć rozwojowi badań proveniencyjnych, zwłaszcza w kontekście dzieł utraconych. Strona internetowa jako forma udostępnienia wyników kwerend ułatwi bieżące aktualizowanie stanu badań.

Badanie start wojennych instytucji obecnie znajdujących się na terytorium Polski ze względu na wybrakowane archiwalia stanowi duże wyzwanie. Jednocześnie, łatwiejszy dostęp do wcześniej nieosiągalnych materiałów źródłowych, nadal daje dużą przestrzeń na dalsze poszukiwania, uzupełnienie luk w historii wielu muzealiów, czy nawet na opracowanie nieuchwytnych wcześniej tematów. Badania te w ostatnim czasie przyciągają coraz więcej badaczy, co udowodniła wspomniana już tegoroczna konferencja naukowa, która mimo formuły kilkudniowych kilkugodzinnych spotkań online, cieszyła się sporym zainteresowaniem, a liczne grono prelegentów pokazało, na jak wiele jeszcze odkryć i dopowiedzeń pozwalają zbiory sztuki. Muzeum Narodowe w Gdańsku jako kontynuator działalności aż dwóch instytucji, których początki sięgają XIX w. ma jeszcze wiele historii do zbadania i opowiedzenia. Od lat pracownicy MNG badają losy posiadanych kolekcji oraz dzieł, które na skutek działań wojennych obecnie już nie znajdują się w jego zbiorach. Od końca 2020 roku wyniki badań będą sukcesywnie publikowane na dedykowanej wspomnianym działaniom stronie internetowej.

WERONIKA GROCHOWSKA

historyk sztuki, muzealnik, doktorantka na Wydziałowych Studiach Doktoranckich z Historii, Historii Sztuki i Archeologii na Uniwersytecie Gdańskim. Pracuje w Muzeum Narodowym w Gdańsku, obecnie w Oddziale Sztuki Dawnej jako opiekun Pracowni Rzeźby, wcześniej w Dziale Głównego Inwentaryzatora Zbiorów, gdzie zajmowała się elektroniczną ewidencją. Brała udział w licznych projektach związanych z digitalizacją muzealiów i badaniem strat wojennych. Współpracowała z Muzeum Zamkowym w Malborku. W ramach współpracy z NIMOZ prowadziła wiele ogólnopolskich szkoleń związanych z zagadnieniami dokumentacji muzealnej i brytyjskiego standardu zarządzania zbiorami SPECTRUM. Stypendystka Instytutu Herdera w Marburgu (2017) i Fundacji z Brzezia Lanckorońskich (2018). Laureatka programu START 2019 Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

SYLWIA PARAIS

historyk sztuki, muzealnik, absolwentka Uniwersytetu Gdańskiego, pracownik Muzeum Narodowego w Gdańsku w Dziale Głównego Inwentaryzatora Zbiorów, w Sekcji Ewidencji Muzealiów. Zajmowała się opisywaniem archiwalnej dokumentacji fotograficznej Muzeum Narodowego w Gdańsku, brała udział w prowadzonych przez pracowników MNG badaniach strat wojennych Muzeum Miejskiego w Gdańsku. Od 2016 doktorantka na Wydziałowych Studiach Doktoranckich z Historii, Historii Sztuki i Archeologii na Uniwersytecie Gdańskim. Swoją dysertację przygotowuje na temat architektury obronnej Kazimierza III Wielkiego.